

УДК 687.016:687.12+687.053.68

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЙОМІВ ХУДОЖНЬОЇ ВИШИВКИ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ

Студ. І.О. Даневич, гр. БШМК–14
Науковий керівник проф. Н.В. Остапенко
ас. С.Є. Потанін

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є визначення прийомів художньої вишивки для проектування колекції жіночого одягу. Для вирішення цього завдання досліджено різновиди технік, матеріалів, художньо-композиційних рішень, їх комбінування, принципи гармонійного використання та їх модернізації в сучасному жіночому одязі.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є жіночий одяг. Предметом дослідження є художня вишивка для проектування колекції.

Методи та засоби дослідження. В роботі використано візуально-аналітичний метод, системно-структурний та художньо-композиційний аналізи особливостей виконання та застосування вишивки.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результаті. Наукова новизна роботи полягає у систематизації різновидів технік художньої вишивки та їх поєднання між собою для подальшого використання отриманих результатів при розробці сучасних колекцій моделей жіночого одягу. Практичне значення отриманих результатів полягає у формулюванні рекомендацій щодо врахування особливостей форми вишивки на деталях одягу.

Результати дослідження. Актуальною проблемою сучасного дизайн-проектування жіночого одягу є не тільки вирішення функціональних завдань виготовлення сучасних виробів, а й забезпечення художньої виразності, гармонійної досконалості форми з урахуванням властивостей матеріалів та декоративного оздоблення.

Вишивка – вид декоративного оздоблення, при якому рисунок візерунка наноситься на виріб за допомогою кольорових ниток, люрексу, страз, бісеру, пайсток, стеклярусу, намистин, перлів, монет, плащиків тощо.

Сьогодні вишивка живе та розвивається у трьох основних напрямках: автентичне вбрання, сучасні наслідування традиційних технік та орнаментів та дизайнерські пошуки, джерелом натхнення яких є традиції. Способи використання вишивки як джерела створення нового в дизайні одягу можуть бути найрізноманітнішими. Головна привабливість вишивки – це її естетичність та доцільність. У кінці ХХ століття народна вишивка, її орнаменти, колірні поєднання широко використовуються модельєрами при проектуванні одягу. Мода на етнічну вишивку вийшла далеко за межі України. Випадки, коли відомі дизайнери звертаються до традиційних орнаментів і мотивів – все частіші. Понад десятки років історична вишивка надихає будинки моди. Різновиди сучасних технік вишивки надано на рисунку.

Італійська азісі – це поєднання в собі шва гольбейн та хрестика . Робота проводиться нитками одного кольору рахунковими хрестиками (подовженими або звичайними). Головна відмінність такої техніки - зашивається не малюнок, а його фон.

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**
Ергономіка і проектування одягу

Рішельє заснована на вишивці гладью. Відмінна риса – використовується тільки один колір. Складність – проколи і розріз тканини по малюнку, і подальша акуратна обробка країв. Результат такої роботи дуже схожий з мереживом.

Бразильська вишивка – це об’ємний малюнок з різних елементів. Кожен створюється з особливих скручених ниток за допомогою голки. Переплетення ниток штучного шовку видають у світ хитромудрі мереживні пелюстки.

Хардангер – це поєднання в собі хрестика та гладі. Геометрично правильний малюнок виходить від рівномірних переплетень і підрахованих стібків. Зовні хандаргер схожий з мереживом, тільки ажурні елементи тут використовуються в центрі, а не по краях виробу.

Безтканева вишивка – це вишивка на спеціальних матеріалах, які після закінчення вишивки розчиняються під певним впливом. В результаті виходить вишивка дуже схожа на мереживо. Найпоширеніший матеріал для безтканевої вишивки це водорозчинна плівка.

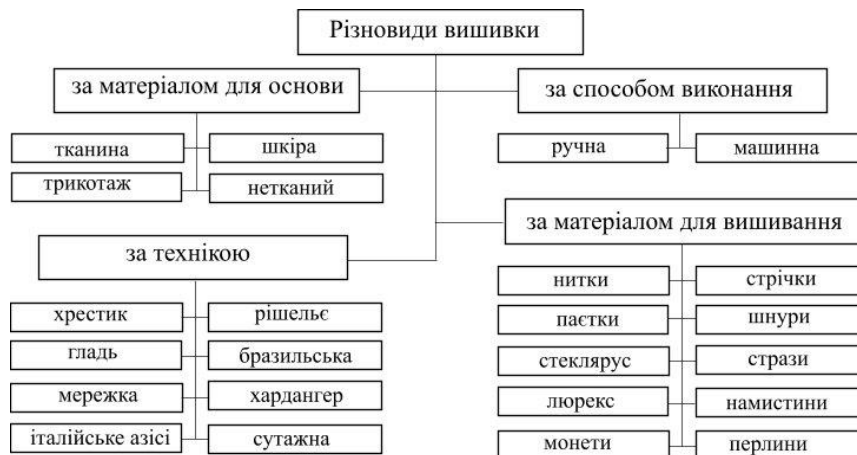

Рисунок – Різновиди сучасної художньої вишивки

Для оздоблення одягу використовують різні орнаменти, але переважають геометричний, рослинний, рослинно-геометризований, зооморфний, геральдичний та інші, які виконують і роль оберега. Саме тому історично були чітко визначені місця їхнього розміщення: плече, середня частина руки, зап’ясток, горловина, спина, груди, низ виробу тощо. В орнаменти закладають символи вічного руху, дерева життя, відродження.

Під час розробки колекції жіночого одягу з художньою вишивкою необхідно звернути увагу на критерій об’ємності візерунку та його застосування на різних деталях крою.

Висновки. Проаналізовано та систематизовано існуючу інформацію про застосування художньої вишивки в жіночому одязі, класифіковано різновиди технік та їх особливості. Сформульовано рекомендації, щодо застосування декору на певних деталях виробів в залежності від об’єму візерунку.

Ключові слова: вишивка, декорування, жіночий одяг, дизайн.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Циклопедія вишивки. [Електронний ресурс]: Вишивка. Режим доступу: <https://embcentre.ru/base/embroidery-in-the-modern-world/>
2. Stitch-world. [Електронний ресурс]: Вишивка. Режим доступу: <http://stitch-world.com.ua/blog/vidy-vyshivki-i-osobennosti-tehnik>